

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: Taarerne (DK)

Citation: Aarestrup, Emil: "Taarerne (DK)", i Aarestrup, Emil: *Udvalgte digte*, udg. af Dan Ringgaard , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 183.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aarestrup07val-shoot-workid77337/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Men – blødt om en Qvindes
Sneehvide Skulder.

Jeg mindes – jeg mindes –
Guldlokker, I fagre!
O siig, hvor I findes,
O siig, hvor I flagre!

Paa Søen – i Haven –
Jeg søger og leder –
I Skoven – i Graven –
Hvor finder jeg eder?

Taarerne

En nysudsprungen Rose
Var i mit Knaphul stukken
Varmt brændte Morgensolen
Paa Græsset glimred Duggen

Dog var mit Sind formørket
Jeg følte Graaden trænge
Sig frem og tunge Perler
Langs Øielaaget hænge.

I dem var ikke Duggens
Husvalelse og Lethed;
I dem var Hjertequalens
Vellystig bløde Træthed.

Jeg lod dem roligt rinde,
Som naar en Syg seer Straalen
Af Armens Blodkar springe
Rødt skummende i Skaalen.

183

Jeg græder ikke ofte,
Men paa de fagre Planter
Faldt Taarerne, og funkled
Som Duggens Diamanter.

Og kunde ikke skjælnes
Skjøndt fra den bedske Kilde
Fra hine himmelfaldne
Forfriskende og milde

Med alle Regnbufarver
Snart himmelblaae, snart gule
Jeg kunde ikke Smilet
Paa mine Læber skjule

Henveirede – forsvundne,
Bortkysede af Solen
Var Taarerne, som glimred
Paa Græsset og Violen

O, det er Hjertequalens
Bestandige Historie
Den har sin Martyr-Time
Den har sin Helgenglorie

Giftdrikkens fyldte Bæger
Med Rædsel ført til Munden
Det dufter som en Balsam
Naar det er tomt til Bunden.

184